

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Луковит, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИО Д. СТОЯНОВ

при участието на секретаря М.Х.Д.
като разгледа докладваното от МАРИО Д. СТОЯНОВ Административно наказателно дело № 20234320200364 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следв. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ***** на Началник-група при РУ на МВР-Луковит.

Жалбодателят излага, че не е доволен от наложеното му с обжалваното наказателно постановление наказание, а именно: глоба по чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП- 3000,00 лв., поради което в законовия срок изцяло обжалвам това наказателно постановление.

Обжалваният от него административен акт е незаконосъобразен, неправилен и необоснован, издаден е в нарушение на нормите на ЗАНН. Жалбоподателят не е управлявал процесния автомобил, а и не са направени необходимите действия за установяване на водача.

В съдебно заседание подробно ще развие оплакванията си.

Моля да бъдат призовани с административно- наказващия орган на съд и след като докаже основателността на жалбата си, да се постанови решение, с което изцяло да се отмени по всички пунктове, обжалваното от него наказателно постановление.,,

Жалбодателят се представлява в съдебно заседание от адв.М.,който поддържа жалбата си и по същество моли да бъде отменено изцяло обжалваното постановление.

Ответникът по жалбата-Началникът-група при ОДМВР-Ловеч,РУ-Луковит, не се

явява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата. В съпроводителното писмо, с което жалбата е изпратена на съда, моли да бъде оставена същата без последствия и се потвърди наказателното постановление.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становището на жалбоподателят и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 59 ал.2 ЗАНН, в този смисъл се явява допустима и следва да бъде разгледана.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Актът за установяване на административно нарушение/АУАН/ и Наказателното постановление/НК/, са издадени от компетентен по степен, място и материя орган, в предвид и приложените Заповед №8121з-1632/02.12.2021г на Министъра на Вътрешните работи, удостоверение, издадено от Директора на ОДМВР-Ловеч и Заповед №587 от 09.03.2023г на Директора на ОДМВР-Ловеч.

От писмените и гласни доказателства-показанията на св. М. С. М., Г. В. Й., Ц. Д. С., К. П. И., съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 15.08.2023г свидетелят Г. В. Й., служител в РУ на МВР-Луковит, ползвал платен годишен отпуск. Прибирал се към дома си с личния си автомобил, като се движел в град Луковит, по улици „Възраждане“ и след това ул. „Кирил и Методий“. Около 14,50 часа забелязал движещ се срещу него автомобил, марка „А.“, което според показанията му било изведено извън контрол от водача с дръпната ръчна спирачка, занасяйки автомобила по този начин. Свидателят твърди, че свил рязко в дясно, за да избегне ПТП, като при разминаване между автомобилите, забелязал, че лекият автомобил „А.“ се управлява от жалбодателя М. М., който му бил познато лице. Свидателят обърнал посоката на движение и последвал лекият автомобил „А.“, след това видял автомобила паркиран, спрял до него, като тръгнал да отваря вратата на автомобила си, лицето го забелязало в огледалото и тръгнал, като до него имало и друго лице. Като стигнал лявата част на автомобила на свидетеля жалбодателят потеглил, разпознал свидетеля и увеличил скоростта си на движение, с цел да избяга. Свидателят Й. го последвал, жалбодателят започнал да се движи рисково, след това свидетелят се обадил на колегата си- св. Ц. С., като го уведомил, че следва лицето М. М. Жалбодателят забелязал че се движат след него, тръгнал по черен път, след което свидетелят и колегите му от автопатрула изгубили жалбодателя.

Свидателят Й. твърди, че „лично е свалил записи... на една от камерите се вижда как занася автомобила...“. По искане на съда от РУ на МВР-Луковит е предоставен 1 бр. диск със съдържание: „записи от видео наблюдението на общинските камери на град Луковит, монтирани в гр. Луковит“.

На 30.08.2023 година св. М. съставил акт на жалбодателя, във връзка с образувана полицейска преписка №297р-17461 от 22.08.2023г, с което за нарушена от жалбодателя е посочена нормата на ч.104Б, т.2 от ЗДвП, като в акта е вписано възражение от жалбодателя, че

не е извършил нарушението и не е карал кола.

Въз основа на акта е издадено и атакуваното наказателно постановление, в което текстово е описано следното нарушение: управлява лек автомобил с чуждестранна регистрация №*****, без установена собственост, като: 1/при управление на МПС извършва резки маневри вляво и дясно като преднамерено извежда МПС-то което управлява извън контрол, довеждайки до загуба на сцеплението на задните гуми/дрифтейки/, с което създава опасност за движението и на минаващите пешеходци, като е извършил: водач на МПС използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, с което виновен е нарушил чл.104Б, ал.2 от ЗДвП.

На основание чл.175, ал.1, пр.3 от ЗДвП, за така описаното нарушение, на жалбодателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 3 000.00 лева.

От справката за нарушител-водач/стр.12 от делото/ е видно, че жалбодателят М. А. М. от град Луковит не притежава свидетелство за управление на МПС.

Изложената и възприета от съда фактическа обстановка се установява от представените по делото писмени доказателства, както и от събраните гласни такива, посредством разпита на свидетелите М. С. М., Г. В. Й., Ц. Д. С., К. П. И..

При така описаната фактическа обстановка и по отношение на спорните между страните факти, съдът приема следното от правна страна:

От приетата за установена фактическа обстановка съдът счита, че може да се направи категоричният извод, че нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя, е доказано със събраните по делото доказателства. От приложените по делото писмени и гласни доказателства, както и извършеният в съдебно заседание, проведено на 10.01.2024г оглед на вещественото доказателство-диск със запис от охранителни камери на Община-Луковит, чрез преглеждане записа на диска, безспорно се установява, че на 15.08.2023г жалбодателят е управлявал МПС-лек автомобил марка "А.", с №*****, като при движението си в град Луковит, на ул."Г. М." и ул. " С.С. К. и М.", с посока центъра на град към ул."В.", е извършил резки маневри, насочвайки последователно автомобила в ляво и дясно, като го е извеждал извън контрол, довеждайки до сцепление на задните гуми/занисане, превъртане, т.е. дрифт/, създавайки опасност за движението и преминаващите пешеходци.

Нарушението е възприето пряко от свидетелят Й., който е и разпознал водача на автомобила-жалбодателя М., който според показанията му се е намирал в непосредствена близост от мястото на извършване на описаната маневра, като съдът дава вяра на неговите показания, които са логични и последователни. Показанията на този свидетел-очевидец, се потвърждават от снетите записи от камерите на Община-Луковит, като на първия запис ясно се вижда преднамереното извеждане на управляваното от жалбодателя МПС от контрол и занисането му на пътната настилка, която е суха, а на третия запис паркиране на автомобила от жалбодателя, приближаване на автомобила на свидетеля, след което потегляне на

автомобила,управляван от жалбоателя,в момента на приближаването на
автомобила,управляван от св.Й..

Показанията на свидетеля Й. се подкрепят частично и от показанията на останалите
свидетели-полицейски служители И.,М. и С.,които са възприели в един момент
автомобила,сочен от см.Й.,на известно разстояние пред тях,последвали са го с намерение да
го спрат,както и управлението от водача на автомобила ,насочвайки го по черен път,с
намерение очевидно за осуетяване на полицейска проверка,след което свидетелите са
преустановили движението си зад автомобила,управляван от жалбоателя.

Съдът приема също, че деянието е извършено на път, отворен за обществено
ползване-цитираните в НП улици в центъра на град Луковит . Съгласно [чл. 2, ал. 1 от ЗДвП](#),
отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за
всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за
обществено ползване, са длъжни да ги обозначат, а съгласно ал. 2 всеки има право да се
движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за
движение.

Съдът приема, че демонстративното управление на МПС по начина, извършен от
жалбоателя, е широко известен и разпространен, особено сред младите хора, които желаят
да покажат "майсторство" при управление на МПС. Не е нужно за целите на това
производство да се установи как е постигнат конкретният ефект, след като неговото външно
проявление е едно ненормално движение на автомобила на платното за движение, което
платно е предназначено за движение на други ППС. Т. е. умишленото и съзнателно опасно
шофиране, посредством занисане/превъртане/ на задвижващи колела на автомобил, в
никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с
основната цел на пътищата-да се използват за превоз на пътници и товари. Всяко
неовладяване на автомобила под въздействието на центробежните сили и кинетичната
енергия, загуба на контрол на автомобила, би довела и често в практиката води до това
автомобилът, който е със значително тегло, като вещ да се придвижи в пространството и да
причини щети на имущество или увреждания на хора. И без наличието на специални знания
по въпроса накъде точно и по какъв начин би се отклонил процесния автомобил, такова
отклонение е възможно под действието на физичните закони и често се наблюдава в живота
от примерите на статистиката за жертви и резултат на ПТП/[параграф 6, т. 30 от ЗДвП](#)/.
Законодателят неслучайно е въвел разпоредбата на [чл. 104Б от ЗДвП](#) в началото на 2017г,
обосновавайки се с изключително увеличение на подобни случаи в цялата страна, при които
водачи на автомобили извършват подобни "маневри" по оживени улици и кръстовища в
населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в
движението. От тази висока степен на опасност от тези действия е продиктуван и големият и
тежък размер на предвиденото в санкционната норма на [чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП](#) наказание.
В хода на производството не се излагат данни и не са събрани доказателства за това, че
движението на автомобила, управляван от жалбоателя М. по описвания от свидетеля Й.
начин е било продиктувано от обективни причини/пр. мокра настилка, път с неравности,

усложнена пътна обстановка и пр. /.

По въпроса за покриване на подобно шофиране на признаците от състава по [чл. 104Б от ЗДвП](#) е налице константна съдебна практика/в. ж. Решение № 233/22.04.2019г по к. а. н. д. № 261/2019г на Адм. Съд-Плевен, Решение № 703/10.12.2019г по ВАНД № 1846/2019г на Шуменски районен съд, Решение от 27.07.2017г по к. а. н. д. № 127/2017г на Адм. Съд-Кърджали, Решение по к. а. н. д. № 91/2020г на Адм. Съд-Кърджали и др. /.

Описаното по-горе деяние жалбоподателят М. е извършил виновно, при форма на вината пряк умисъл. Същото осъществява от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#), поради което следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършването му по [чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП](#).

Наложено на жалбоподателя наказание глоба в размер на 3000 лева за извършеното нарушение, е съобразено с предвиденото в административно-наказателната норма на чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП. Правна възможност за неговото намаляване не съществува, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето и под този минимум. На жалбоподателя не е наложено кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява МПС“, тъй като видно от справка за нарушител-водач, същият не притежава такова право/неправоспособен водач е/.

В контекста на изложените съображения обжалваното НП е законосъобразно, правилно и обосновано, поради което не се намериха материалноправни основания за неговата отмяна или изменение и същото следва да се потвърди. Доводите на жалбоподателя за това, че не е управлявал автомобила, забелязан от св.Й., не се споделят от съда и се възприемат като негова защитна теза. В тази връзка съдът изцяло кредитира показанията на свидетеля Й., който заявява, че жалбоподателят му е стар познайник и го познава добре.

Досежно приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#), настоящия съдебен състав намира, че липсва основание за преквалификация на процесната дейтелност като маловажна. За да е налице основание конкретно административно нарушение да не бъде административно наказано, то следва да са налице определени предпоставки, които законодателят сочи в [чл. 93, т. 9 от НК](#), приложим в случая на основание разпоредбата на [чл. 11 от ЗАНН](#). Цитирания текст сочи, че "маловажен случай" е този, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Процесното нарушение, формално по своя характер/законът не държи сметка за наличието или не на вредоносен резултат от същото/, не се установява по делото да е извършено при смекчаващи отговорността обстоятелства, които да го отличат от обикновените случаи на нарушения от съответния вид, да го направят "изолиран" случай на този вид административни нарушения.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2,т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №***** на Началник група в ОДМВР-Ловеч,РУ Луковит,издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение №*****г,с което за нарушение на чл.14Б,т.2 от ЗДвП и на основание чл.175А,ал.1,пр.3 от ЗДвП,на М. А. М.,ЕГН:***** от град Л., Л.обл.,е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 3 000.00/три хиляди/лева.

Решението подлежи на касационно обжалване, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му, пред Административен Съд-Ловеч, по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган, по компетентност.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____